

להקת "משינה" באה לכלא כפר-יונה. היהודים נהנו. הביטחוניים נשארו בתאים

מאוכסנים מיכלי גאז מדמיע, זרנוקי מים בלחץ גבוה ואלות חשמליות. למיקרה של הפרת-מישמעת.

אף לא אחד מהערכים הכלואים הוזמן להופעה. שילטונות הכלא מקפידים למנוע כל מגע בין היהודים הפליליים לבין הערכים הביטחוניים. בשעה שחברי להקת "משינה" הבימה ושרו את רכבת לילה לקאהיר ואת כארים עבדול זמר. ישב האסיר אלפונסו בוחניק בחדרו הפרטי. אלפונסו מתגלגל בכתי-כלא מאז מלאו לו 13 שנים. היום הוא מתקרב לגיל 30. בגלל הוותק שלו והתנהגותו המיוחדת, זכה לחדר פרטי המקושט בפרחים, קוצים מיושנים בבקבוק, פוסטרים, מיחם, טייפ וצעצועים שונים.

גופו של בוחניק, שזכה בשל מעלליו, לכינוי "שועל הגליל". מכוסה בצלקות, זכר לקרבות סכינים בכתי-כלא אחרים, ובכתובות-קעקע סגור

בביתנים מרווחים. ככל חדר יש שמונה מיטות אבל רק ארבעה אסירים. בחלק מהחדרים יש מכשירי-טלוויזיה. על הרלתות יש מנעול רגיל — אבל המפתחות למנעול נמצאים בכיסיהם של דיירי-החדר, הנועלים את החדר כדי שלא ייעלמו ממנו חפצים.

אסירי האגף הפתוח יוצאים בכל יום לעבוד בערים שונות בארץ וחוזרים עם ערב. פעם בחודש הם יוצאים לחופשה ללא ליווי. פעם בשבועיים הם יוצאים ל"אפטר" של 12 עד 24 שעות.

האגף השני זכה לשם "גולדשטיין", על שמו של הקבלן שבנה אותו. הביתנים הלבנים שבאגף נקראים "גולדשטיינים". גם באגף זה שוכנים כ-100 אסירים. אין חומות ואין שערי ברזל. ככל חדר יש מקלטי-טלוויזיה.

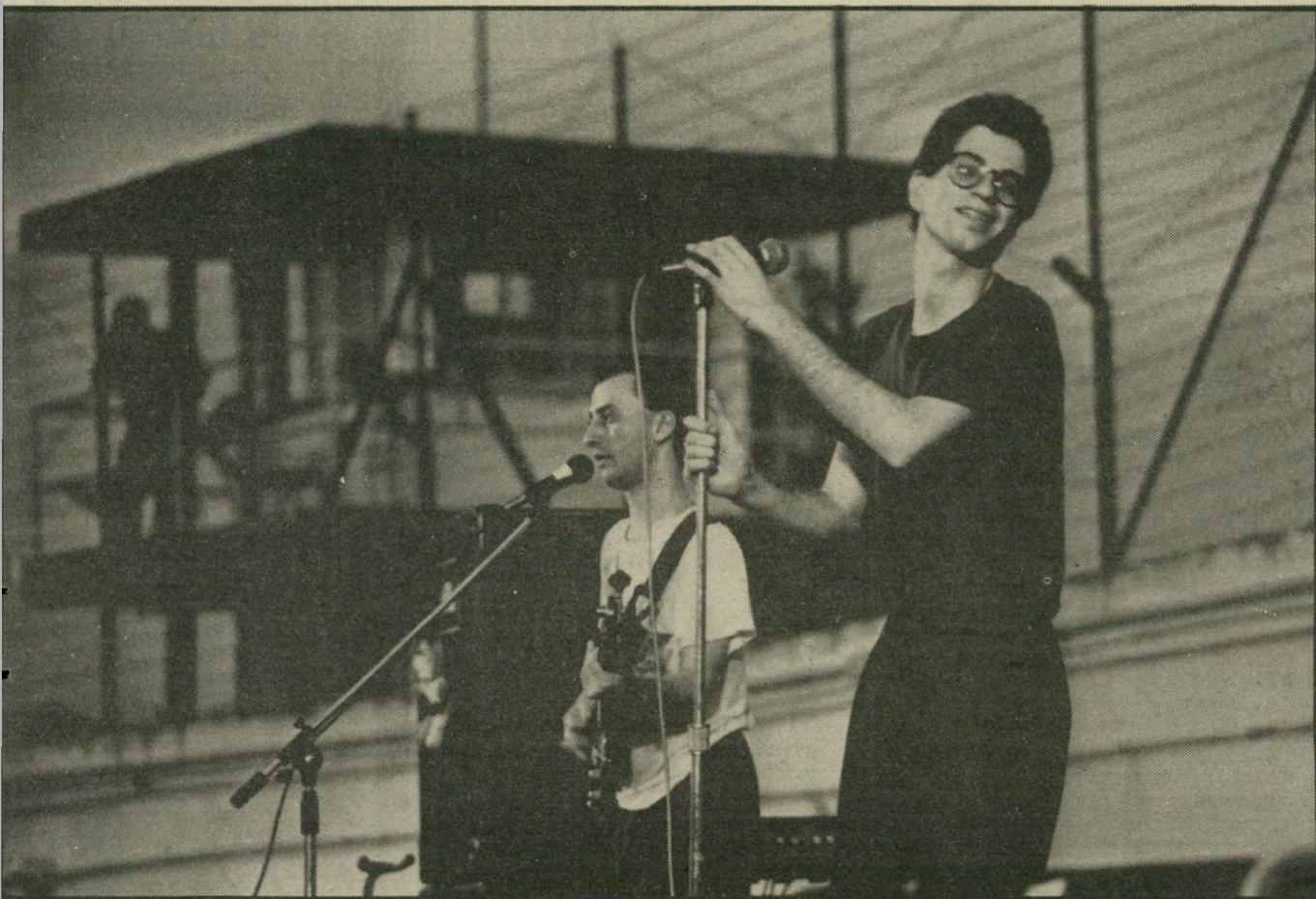
האגף מוקף בגדר דלילה ונמוכה. שאפילו ילד יכול לדלג מעליה. לאגף השלישי לא הניחו לעיתר נאים להיכנס. אגף זה מכונה כפי ה-

משום-מה, רק בביתן שבו נמצאים הסיפריה וחדרי-התחביבים, רוב האסירים הכלואים בכלא אשמורת שפוטים על עבירות קלות וזו להם מעידתם הראשונה.

לקישוט בלבד האסירים הצטלמו מ' אחווי הסורנים רק למ' ען התפאורה. במגוריהם אין סורגים. המותקנים.

רכבת-לילה לכלא

הבימה. הסוהר במיגדל אמור לצפות רוב הזמן לעבר האגף הביטחוני. האסירים היהודים יכולים לבקש רשות מהמנהל, ופשוט לצאת דרך השער הראשי, פעם בשבועיים. לחופשת - אפטר של 12 עד 24 שעות.

ניות. אחת הכתובות, לרבריו, היא לזכר ידירה שרצחה.

להקת משינה הביאה ציוד-הגברה מיקצועי שהחריש אוזניים בסאונד המצויין שלו. הרעש היווה הזרמנות לכמה אסירים לגשת וללחוץ לכתבים כי מאז הגיע רבי-כלאי גבאי לכלא אשמורת. לפני שלושה חודשים, עלה המתח במקום. הם מספרים כי מי שמטלפן בלי-רשות לנציב שרות בתי הסוהר, מבלי לעבור דרך מפקד הכלא, זוכה לעונשים וזניפות מדי מי שהיה

סוהרים. משום מה, "האגף הפיסי". סגן מנהל הכלא, רבי-כלאי שלום גבאי, מסרב לדבר על האגף הזה או לאפשר בו ביקור. ואין זה פלא. באגף, השמור עליידי עשרות סוהרים חמרי שים ומוקף בחומות עם תיל ומיגדלי-שמירה, כלואים אסירים ערבים, ביט-חוניים ועצירים מינהליים. הכלואים שם ללא מישפט.

בכניסה לאגף הביטחוני הסגור יש חדר מבוצר, עליו מתנוסס השלט. חדר רתע". זהו כינוי מיקצועי לחדר שבו

למדגלות מיגדל-השמירה

הנשים והילדים היו בני מישפוחי תיהם של הסוהרים שהוזמנו למופע.

מוסיקה וגאז מדמיע

בכלא, אשמורת" כלואים 500 אסירים, ויש בו שלושה אגפים. האגף הפתוח מאכלס בין כתליו 100 אסירים. השפוטים לתקופות קצרות על עבירות לא חמורות. האסירים גרים

השופים והספורטיביים למראה מעניינות יותר כוסות הקפה והמיץ שהחזיקו בידיהם. היה בכל זאת משהו שהפריע לאידיליה נוסח כפר-נופש. מסביב היו גדרות, לא גבוהות במיוחד, ומיגדל-שמירה. בין הצופים, שהיו שרועים על הרשא ועל הספסלים, ישבו גם כמה לובשי-מדים, שתפקידם היה לשמור על המאוינים — כולם אסירי האגפים הפתוחים בכלא אשמורת אשר ככפרי-יונה.

מרחוק הם נראו כקבוצת נופשים שהתקבצה על הרשא, כדי לחזות בהופעה של להקת משינה: ביגדי-ספורט חדישים, מישקפי-שמש ותיסרוקת רטובה עדיין מהמיקלחת. בין הצופים הסתובבו נערות נאות, ילדים, וכמה כלבלבים. על הבימה קיפצו חברי משינה. אבל נראה היה שאת הנופשים

חתול ונימפה על פוסטר ב' חדרו של ר"א בן ה-28. היושב בכלא על עבירות מירמה.